

[Brixtofte]

man nedbringer sin almindelige indkomst til en lav skattepligtig indkomst, således at man bliver berettiget til friplads. Jeg kan nævne, at vi ude i min kommune, i Farum, har lavet en undersøgelse, som bygger på indkomsterne fra 1978, som viser, at 60 pct. af forældrene havde over 125.000 kr. i skattepligtig indkomst, og at der faktisk ikke er ret mange, som kommer ned under den indkomst, som giver friplads. Man kan jo godt lave det om og forhøje indkomsten, men det ændrer ikke noget. Man tager altså ikke i og for sig fripladser fra så mange, og man tager altså slet ikke tilskuddet fra dem, der tjener meget, så selv om vi i venstre er åbne over for at diskutere begrebet socialindkomst, så er det ikke i sig selv nogen løsning. At det i øvrigt fører ind på mange andre problemer, som man ovre i skatteministeriet for længst og i mange år har diskuteret uden at nå frem til nogen løsning, er så en anden sag.

Ministeren nævnte, at det var for højt sat, at man giver 40.000–50.000 kr. i offentligt tilskud pr. vuggestueplads, og jeg forstår, at det er de gennemsnitlige tal. De tal, jeg er gået ud fra, er fra nogle kommuner her i hovedstadsområdet, hvor der er tale om en nyetableret vuggestueplads, hvor man regner forrentning og afskrivning af anlæg med og trækker betalingen fra. Jeg ved, at de tal er rigtige, men jeg vil godt medgive ministeren, at hvis man tager et gennemsnit, så er tallet noget lavere, men det er jo for så vidt heller ikke så afgørende.

Jeg er også enig med ministeren i, at man kan diskutere, hvorvidt forhøjelsen af forældrebetalingen skal betyde, at staten alene får en besparelse, eller hvorvidt man skal opretholde 50 pct.-princippet, således at man får delt besparelsen mellem stat og kommune. Det er vi naturligvis også parat til at diskutere.

Til hr. Hans Hækkerup vil jeg sige, at regnestykket, som bliver stillet op, med en familie med to indtægter, godt kan være rigtigt i nogle tilfælde, specielt hvis man er nødt til at have en ekstra bil for at blive transporteret. Men i mange andre tilfælde er det sådan, at ved at få to indkomster forøger man ganske væsentligt grundlaget for sin levestandard. Det er ganske givet, idet beskattingsreglerne jo trods alt er sådan, at den anden ægtefælle bliver beskattet med ca. 40 pct., fordi det er inden for proportionalstrækket, og derfor er

der en betydelig del tilbage både til at betale en forhøjelse af betalingen for daginstitutioner og til at betale andre udgifter. Hvis man laver dette regnestykke, vil der være et betydeligt overskud for en gennemsnitlig tofamiliesindtægt. Men der kan være variationer, ikke mindst i det øjeblik man, som jeg har nævnt, er nødt til at erhverve sig en ekstra bil.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Hans Hækkerup, at vi i venstre overhovedet ikke er ude på, at kvinderne skal hjem. Vi er i venstre ét hundrede procent enige i, at der skal være ligestilling imellem mænd og kvinder, og at begge parter skal have adgang til at få en stilling, en karriere, et job, et udejob eller et hjemmjob, og at alle disse regler naturligvis tager sigte på, at man i fremtiden med et lidt andet samfund vil finde det lige så naturligt, at det er manden, der vælger at være hjemme og delvis passe sit barn, som at det er kvinden. Vi har ikke nogen som helst hensigt eller undertone i den retning. Men jeg mener bestemt, at når man gør regnestykket op, så er der i dag en økonomisk forskelsbehandling mellem de to typer af familier. Jeg vil hellere sige mellem det, man kan kalde en toindkomstfamilie, og en familie, hvor kun én ægtefælle, uanset om det er manden eller kvinden, har indtægt.

Hr. Hans Hækkerup gjorde opmærksom på, at det betød forhøjede daginstitutionspriser. Jeg kan nævne, at det vil betyde 1.500–2.000 kr. ved at forhøje fra 35 pct. til 40 pct. Men da vi tidligere i dag diskuterede børnetilskud, gjorde jeg også opmærksom på, at vi samtidig har foreslået, at børnetilskuddene for samme aldersgruppe fordobles. Dermed er det jo indhentet igen for de familier, som får passet deres børn. Nu laver man bare om på byrdefordelingen mellem de to typer af familier.

Den konservative ordfører, fru Agnete Laustsen, sagde, at de konservative hellere ville fjerne de lokale tilskud til nedbringelse af forældrebetalingen, plus at man ønskede centralt, forstod jeg, at ændre på normeringsreglerne. Venstre er helt uenig i, at det skal gøres på den måde. Venstre går ind for nærdemokrati, og vi ønsker ikke at være formynder over for de mange kommuner, hvor vi heldigvis har flertallet eller har indflydelse på de beslutninger, der træffes. Hvis en kommune ønsker at nedbringe forældrebetalingen